

- Ábrahám útja azzal kezdődött, hogy megszólította őt az Úr, és ő elindult. Ez volt a megtérése – mi történt utána?
 - o Megtéréskor „minden megváltozott” – utána nem történt semmi?
 - o Jn 3,36. „Aki hisz a Fiúban..., aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak...” – hit és engedelmesség összetartozik. A megtérésnek folytatása van!
 - o Nem egyszerre változott meg minden, hanem megkezdődött egy küzdelmes, de boldog élet, kísértések között – a probléma az, ha nem vesszük komolyan, hogy küzdenünk kell. – Mi ellen? A saját fejem és a saját szívem ellen.
 - o Ábrám pogány világban él, és parancsot kap Istentől. A bálványok, amelyeket addig tisztelt ő és a környezete, nem tudtak beszélni, Isten megszólítja. Ma nem szeretjük a parancsokat, Isten mégis parancsol.
 - o Isten parancsai személyesek, engem kell, hogy szíven találjanak. A Tízparancsolat is egyes szám második személyben hangzik.
 - o Ábrahám ígéretet is kap a Magról és az Őbenne jövő áldásról.
 - o Ábrahám elhívása tehát Isten üdvtervének, Krisztus eljövele előkészítésének kezdete.
- Hit által engedelmeskedett: azonnal elindult. Ma mennyit gondolkodnék, ha Isten küldene valahová?
- Nehéz út következik. Ábrahám tanulja a hitet, a ráhagyatkozást Istenre, Ő pedig védelmezi őt, ahogyan megígérte. Egyiptom, féligazság/félhazugság, mégis Isten oltalmában vannak – Sárahoz nem nyúlhat a fáraó, Ábrahámot nem bünteti meg.
- Ábrahám és Lót. Lót a szeme, a vágya szerint választ. Ábrahám ezt békével veszi tudomásul, ekkor Isten újra megerősíti ígéretével.
- Sziddim-völgyi csata. Melkisédek személyében Ábrahám újra az Úrral találkozik. Melkisédek maga Krisztus, aki kenyeret és bort ad Ábrahámnak (1Móz 14,18, az úrvacsora előképe), megáldja Ábrahámot (a nagyobb a kisebbet, Zsid 7,7) és áldja Istent. Ábrahám tizedet ad neki. – ŐSZ-i gondolkodás: Mindent Isten ad nekem, ebből adok (tizedet) hálával („visszaadom neked, Uram”). Nem kényszerből, nem a maradékot – az elsőt.
- Rögtön ezután (1Móz 15): „Ne félj, Ábrahám!” – Isten újabb ígéretet tesz a Fiúról. „Hitt Ábrahám az Úrnak...” (1Móz 15,6) – „ezen a napon kötött szövetséget az Úr Ábrahámmal” (1Móz 15,18).
- Hágár. Ábrám nem Istenre hallgatott, minden áron kellett neki a gyermek, és maga akarta megvalósítani Isten ígéretét. Következmény: Isten 13 évig nem szól, a családban feszültségek lesznek, Ábrám nem tudja megoldani. – Mi okozza a feszültségeket otthon?
- Ezután is Isten kezdeményez újra: megújítja a szövetséget, Ábrahámnak nevezi őt. „Sok nép atyja” – a hívők atyja lett, ez már a Krisztusban kötött szövetségre utal („Ábrahám hitéből valók” vagyunk, Róm 4,16).
- „Járj énelöttem” – ne a hátam mögött cselekedj ezután!

- Ábrahám leborul. Ez az imádat (nem a külső póz a lényeg). Ma is átélhetjük ezt, ha nem minden áron beszélni akarok Istenhez, hanem „csak” figyelni rá. Szavak nélküli boldog állapot Istennel.
- Körülmetélés: a szövetség jele. „Krisztusban vagytok körülmetélve, nem kézzel” – ez az újonnan születettek igaz. „A keresztségben eltemettek, feltámadtatok Isten erejébe vetett hit által”. Aki nincs körülmetélve, az ÓSZ szerint ki kell irtani; az ÚSZ-ben: aki nem halt meg és nem támadt fel új életre, az halott.
- Aki halott marad, arra Isten ítélete vár, mert Isten haragszik (Róm 1,18–). Az ítélet kihirdetése: kegyelem. Hirdeti, hogy az egyetlen esély Krisztus zsidók és pogányok számára is.
- A hamis szeretet-kép miatt gondolják azt is, hogy Isten nem ítél. Ugyanezért gondolják azt is, hogy nem lehet fegyelmezni, utasítani (a gyereket). Isten, aki soha nem cselekszik igazságtalanul, és Ő meg akarja határozni életünk menetét – fegyelmez és ítél is.
- Izsák (majdnem) feláldozása. „Hárman mennek”: Isten végig velük megy. Ábrahám hite: végig engedelmes, kész feláldozni Izsákot, de azt mondja: Isten gondoskodik az áldozati bárányról – a helyettes áldozatról.
- Ábrahám élete küzdelem, botlásokkal együtt. A megtért ember is elkövet bűnöket, de „Isten kebelén” követi el: nem takargatja, bánja, hogy megbántotta Istent, és számít Isten bocsánatára.
- Ha megbántok valakit, ha engem bántanak meg, ha panaszkodom, háborgok, akkor nem hiszem el, hogy Isten mindent azért tesz (és azért enged meg) a világban, hogy minél többen megrendüljenek és megtérjenek, találkozassanak Istennel, aki megújítja életüket.
- Ábrahám hite nem magában nagy: Istent láttatja nagynak: elhív, vezet, megbocsát, velem van a próbában, gondoskodik az áldozatról és Ő az áldozat.

Gal 4,6 Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atya!”